

ALI ČUTIM HVALEŽNOST?

Aleš, župnik

Dragi bratje in sestre v Kristusu!

Ob koncu vsakega obdobja, naj bi človek naredil nekakšno refleksijo. Vprašal naj bi se, kaj sem v določenem obdobju dosegel, se naučil, kaj mi bo pomagalo za življenje naprej. Izrazi-li naj bi hvaležnost za vse dobro, kar smo prejeli in sprejeli sklepe, kako bomo določene stvari popravili.

Meseca junija navadno zaključujemo s pastoralnim letom: z veroukom in s srečanji skupin. Z drugimi besedami, imeli smo refleksijo, kaj nam je leto prineslo in kako izboljšati stvari za naprej. Edini dogodek, ki je bil še v polni aktivnosti, je bila priprava animatorjev na oratorij.

Moja refleksija ob zaključku karantene: pogrešal sem farane ter hvaležnost, da sem se umiril. To obdobje je bilo prepleteno z molitvijo, kar naj bi duhovnik v veliki meri delal. Vsak dan ura molitve dopoldne, ura molitve popoldne, potem molitev pred

Najsvetejšim, sveta maša. Vsak dan v duhovni povezanosti s farani. Pod črto povedano, zame je bilo to obdobje tudi obdobje miru.

Ukrepi se sproščajo. Ponovno smo lahko pod določenimi pogoji skupaj, tudi pri sveti maši. Presenečen sem, kako hitro smo pozabili, kako je bilo, ko smo bili brez svete maše. Kdor je sicer hotel, je lahko sledil maši po internetu, vendar vsi vemo, da to ni isto. Škofje so napisali določena navodila za udeležbo pri sveti maši, ki smo jih duhovniki prilagodili vsak za svoje župnije. In že slišimo negodovanja: »Zakaj je potrebno razkuževati cerkve in roke? Zakaj je potrebno nositi maske? Zakaj je ravno moja klop v cerkvi "zaprta"? Zakaj obhajilo na koncu svete maše – to je vse skupaj dvoumno in dvolično.«

Dragi bratje in sestre, smo res tako hitro pozabili, da dva meseca nismo smeli v cerkev in prejeti Jezusa v svoje srce? Ali v nas res ni nobene hvaležnosti, da smo lahko ponovno skupaj pri evharistiji, ki je vir in sonce našega življenja?

ZNAMENJA IN KAPELICE

Kapelice in križna znamenja - raziskovalna naloga OŠ Sostro, leto 2000/2001, avtorici Tina Černe in Eva Markovič; pripravil Aleš, župnik

Mesec junij je mesec posvečen Srcu Jezusovemu. Tudi v naši župniji imamo kapelico posvečeno Srcu Jezusovemu.

Kapelica danes stoji ob hiši Cesti II. grupe odredov 30, včasih pa je bil to naslov Dobrunje 81. To je hišna kapelica, ki jo je dal postaviti "branjevka" Terezija Černe, ker je upala, da se bo njen mož Janko Černe živ vrnil iz prve svetovne vojne.

Gospod Janko Černe, kljub velikemu upanju njegove žene, ni dočakal konca vojne. Zadet je bil v nogo, zato so ga prepeljali v bolnišnico. Ko so sovražniki zasegli bolnišnico, so jo zažgali, a gospod Janko ni mogel pobegniti in je zgorel v njej. Tako so Tereziji povedali vojaki, ki so bili skupaj z njenim možem na fronti.

Danes je kip Srca Jezusovega v njeni notranjosti zelo lepo obnovljen.

Zanimiva je tudi zgodovina hiše, ob kateri stoji kapelica. Staro hišo je uničil potres leta 1985. Današnjo hišo so zgradili okoli leta 1896. Vhod v hišo je bil nekdaj s cestne strani. Vrata hiše so do potresa pripadala cerkvi v Polju, ki jo je

potres prav tako poškodoval. Za gradnjo današnje hiše so prispevali vsi vaščani, kajti v njej je bila nekaj časa šola, trgovina in nato še kmetijska zadruga.

VEROUČENCI O JEZUSU

pripravili Barbara Feguš in Ana Malavašič

Srečanja verouka so v času epidemije odpadla, a veroučenci 2. razreda kljub temu niso pozabili na Jezusa. Doma so napisali pismo z naslovom Jezus, moj prijatelj.

Jezusa obiščem pri sveti maši in molitvi. Ko grem zvečer v posteljo, zmolim Oče naš, zdravo Marijo, slava Očetu in se priporočim svetemu Roku. Ker je Jezus moj prijatelj, ga imam rada in ga spoštujem. Pomaga mi, če sem v težavah. Zato sem mu hvaležna. Nadja

Jezus, ti si moj prijatelj, ker si vedno ob meni. Hvala, ker mi pomagaš. Hvala, ker nas varuješ. Mojo družino, prijatelje in katehistinjo Ano. Všeč mi je bilo, ko sva skupaj pojedli borovnice in lešnike. Jezus, rada te imam. Komaj čakam, da pridem v cerkev. Tam zelo lepo diši po rožah. Hvala ti za vse. Tudi za živali. Dalija

Jezus je učil ljudi, da moprajo biti prijazni, se razumeti in se spoštovati. Učil je same dobre stvari. Tudi jaz vsak dan delam dobra dela, kot je učil Jezus. Zato mislim, da sva povezana kot prijatelja. Srečava se tudi pri molitvi. Včasih ga vprašam za kak nasvet, čeprav mi ne odgovori in se moram nasveta spomniti

sama. Z Jezusom se srečujemo pri sveti maši in pri verouku. Zala
Z Jezusom se srečam v molitvi. Obiščem ga v cerkvi. Rada mu govorim. Z njim sem tudi pri verouku. Rada molim z družino. Opravičim se mu pri maši. Imam ga rada. Jezus je moj prijatelj. Spremlja me povsod. Ostane z mano tudi, ko spim. Emilija

Jezus je moj prijatelj takrat, ko molim, ko mi je hudo, ko sem v cerkvi in pri verouku, ko sem na sprehodu, ko skačem s kolebnico, ko spim, ko kolesarim, ko se učim in ko pomagam na kmetiji. Miha

LEKCIJE NEKEGA ČASA

Matjaž Feguš

Kairos [...] je grški izraz za odločilen in kritičen trenutek. Navadno ga srečujemo v teološki govorici za označevanje podarjene priložnosti in »pravega trenutka« z vidika zgodovine odrešenja. Vendar ga pozna vsa antična grška misel in označuje ugoden čas [...] ali celo odločilen trenutek, ki se ga ne sme zgrešiti, edinstveno priložnost, ki se je ne sme zamuditi. (Stres, 2018, str. 406)

In je prišel čas, ki ga nihče od še živčih ne pomni in ga nihče v najbolj divjih predstavah ni pričakoval. Nekaj, kar se je zdelo neustavljivo, se je ustavilo. Zaprle so se meje, šole, muzeji, gostišča, cerkve. Zabranjeni so nam bili stiki z vsemi, ki niso iz našega gospodinjstva. **Tako je prišla prva velika lekcija: nič, kar zgradi človek, ni večno in ni neranljivo; celotno civilizacijo lahko zamaje že tako neznatna reč, kot je virus.**

Razen tistih, ki so morali na delo, smo se zaprli med štiri stene in čakali. Stike z bližnjimi smo ohranjali preko virtualnih omrežij. Hodili smo v naravo in se pri tem izogibali drug drugega. Mnogokje je zavladal strah in sumničavost do drugih. Prišla je negotovost: glede poteka pandemije, glede delovnih mest, glede prihodnosti.

Tako negotovi, izolirani drug od drugega in obsojeni na ostajanje doma, smo se bili prisiljeni srečati sami s sabo in s svojimi domačimi. Marsikdo je našel radost bližine, za katero mu je prej zmanjkalo časa, za marsikoga pa je to srečanje predstavljalo predokus pekla. Čudovito je bilo spremljati razne domislice, kako krajšati čas karantene, kako polepšati dan svojemu bližnjemu, poslušati igranje z balkonov,... Potrla pa je misel na ranjena družinska gnezda, na osamljene in zapuščene. **Druga lekcija časa: kriza iz človeka vedno izvabi najboljše in najslabše, odvisno od tega, koliko je delal na sebi in koliko negoval ljubezen do drugih.**

V času krize smo imeli čas razmišljati. In razmišljali smo veliko. Malodane vsak si je ustvaril o pandemiji in ukrepih proti njej svoje mnenje. Ob tem se je velika večina strinjala s tezo, da je pamet edina dobrina, ki je po svetu razporejena pravično. Redkodko tarna, da je nima dovolj. Splet je omogočal, da so zaokrožila mnjenja o tem, da je koronavirus zgolj gripa, da so ukrepi prestrogi, da bi naši »tastari« tako ali tako umrli, da ljudje umirajo vsak dan,... Oblikovale so se teorije zarot, ki povezujejo Covid19 z umetnim nastankom, s čipiranjem in z omrežjem 5G. Že res, da ima pamet vsak, sta pa v tem času bila na preizkušnji njena sestavna dela: etika in razum. Etika je bila preizkušana s

sebičnostjo in s pogledom, usmerjenim nase. Marsikdo bi bil pripravljen za to, da gredo stvari nemoteno dalje in da obdrži svoj status, ogroziti življenja drugih, vse skupaj pa opravičiti z zamahom roke, češ, vsi ukrepi so samo nepotrebna panika. Preizkušnjo razuma pa je predstavljal pogled v neznanost. Znanost je trosila negotovost spričo vedno novih dognanj glede virusa. Ljudje pa slabo prenašamo negotovost. Naša pamet potrebuje gotovost, sicer se ji začne mešati. Zato so se številni zatekli k teorijam zarote. Tam je vse kristalno jasno. Ve se, kakšen je virus, kdo ga je naredil, kdo nam hoče z njim škodovati in kje je rešitev. Takotisti, ki v sebičnosti preizkušajo etiko s sprenevedanjem, kakor tisti, ki preizkušajo razum z zarotništvom, bežijo pred **naslednjo lekcijo časa: resnico, da človek ni gospodar življenja in da ni vseveden.** Ta lekcija nas uči ubirati najtežjo pot. Od nas terja, da sledimo nepopolnemu razumu in znanstvenim spoznanjem, ki nam bližajo resnico, hkrati pa zahteva, da v negotovosti zaupamo, da nismo sami, da je Neko nad nami, ki mu je mar za nas. Ta pot je globoko krščanska, katoliška, je pot vere in razuma. Ohranja nas v ponižnosti in odpira za ljubezen. Je naša pot in prav je, da po njej pogumno stopamo.

V času pandemije so po župnijah odpadle razne skupine, verouk in obisk svetih maš. Pastoralno življenje je za-

držalo dih. Marsikdo je tožil, da gre za bogokletno dejanje vodstva Cerkve, ki ljudem brani dostop do Božje milosti. A morda je bilo prav to potrebno, da bi se začeli zavedati, kaj je tisto najpomembnejše v krščanskem življenju. Če smo zahrepeneli po obisku svete maše, po srečanju z Bogom v občestvu, potem smo iz časa krize odnesli veliko. **Ta lekcija časa nam je z odsotnostjo rednega prejema zakramentov dala priložnost, da jih znova ovrednotimo, da po njih na novo zahrepenimo.** In v tem nas je nedvomno zblížala z Bogom. V času pred pandemijo smo se župljani poleg vseh drugih obveznosti udeleževali mnogih dejavnosti v župniji. Popoldanske in večerne ure so bile čez teden polne. Vse je bilo pomembno: to in ono srečanje, te in one priprave, pa ta in oni praznik. Povsod hitenje, povsod utrujenost, skoraj naveličanost. In ob vsem tem smo marsikdaj pozabljali, da je najpomembnejša stvar v naši župniji tista, ki je najbolj samoumevna: sveta maša. Ko je nastopila pandemija in so se zaprle cerkve, se večina ni več spraševala, kdaj bo ta ali ona dejavnost, ampak kdaj bomo spet lahko šli k sveti maši.

Lekcij časa je še veliko, a prepričan sem, da vsaka po malem sooča človeka z njegovo majhnostjo, ranljivostjo, pa tudi s sposobnostjo, da dela velike reči. Predvsem pa mu ponuja možnost, da se v zaupanju odpre Bogu. Zato je bil čas pandemije tudi čas velike milosti.

»ŽETEV JE VELIKA, DELAVCEV PA MALO.«

(RAZMIŠLJANJE O
BOŽJI BESEDI ZA NEDELJO,
14. JUNIJA)

David Janušič

Se vam kdaj zgodi, da imate na voljo dve poti? Dve odločitvi? Ena doprinese veliko dobrega, je častna in težka, druga pa je nekoliko lažja. Nima tako dobrih posledic. Veliko bolj mikavna je seveda lažja pot in na dnevni ravni se vsi kdaj pa kdaj odločimo zanjo. Vendar zakaj? Mar se ne zavedamo, da nad nami noč in dan bedi Oče? On, ki hoče da delamo dobro? Dal nam je vse potrebno. Sveto Pismo, sveta knjiga krščanstva, ki je dandanes na voljo prav vsakomur od nas. Deset zapovedi, ki jih je Mojzes prejel na gori Sinaj... Pa še nam ni dovolj.

Že kar nekaj let nazaj sem se o podobni temi pogovarjal z oratorijskim 11-letnikom. Imela sva burno diskusijo o tem, kako je nemogoče,

da nas neki možakar iz neba noč in dan opazuje in si zapomni vse, kar naredimo. Kako ocenjuje naša dejanja in je glede našega obnašanja ali vesel ali žalosten. Ta koncept se mu je zdel sila nemogoč in je dejal: "Zakaj pa mi nič ne reče ko delam slabo? Velikokrat sem tečen v šoli ali doma, nagajam sestrici, pa mi noben možakar z neba nič ne reče." Z nasmehom sem ga opazoval, on pa je še dodal: "Če mi nihče ne reče da delam narobe, delam torej prav kajne?"

Njegov argument ni bil slab, vendar mu nisem ostal dolžan. Vprašal sem ga, kaj pa če se nekoč srečata? Kaj pa če se bosta čez sedemdeset let oba usedla za mizo in se pogovorila o vsem, kar si naredil narobe? Kaj če bo Bog vpričo tebe žalosten in potrten, zaradi vseh tvojih napačnih odločitev. Veš kolikokrat je hotel, da poskrbiš za njegovo žetev, ti pa si izbral lažjo pot? Kako se boš počutil takrat? Bi ti bilo žal? Ali bi mirne vesti opazoval božje razočaranje nad svojim sinom.

Dejstvo je, da ni vsak dogodek v naših življenjih preizkušnja. Ampak nikoli ne vemo, kdaj nam Gospod naš Bog ponudi več poti in srčno opazuje katero bomo izbrali. In če bomo vestno izbirali parvo pot, se bomo čiste in mirne vesti lahko nekoč srečali z Bogom, brez kakršnih koli skrbi, da bi "jokal". "Dober boj sem izbojeval, tek dokončal in vero ohranil". (2 Tim 4, 7)

OČE – VOZNIK, FINANČNI MINISTER, “ZATEŽENEC”?

**TO IN ŠE MARSIKAJ DRUGE-
GA, VKLJUČNO Z VELIKIM
BONUSOM**

Lojze Grčman

Kakor, verjamem, tudi vsi vi sem se tudi jaz v koronačasu nekolikanj bolj posvetil razmišljanju o smislu, bistvu, poslanstvu, koreninah. Eno mojih poslanstev je tudi očetovstvo. Hm, kdo in kaj pa sem kot oče? Šofer na trening in druge dejavnosti? Finančni (so)skrbnik družine? Nekdo, ki teži, ko je treba dati iz rok telefon in daljinski upravljalnik? Da, vse to in še kaj.

V zadnjem času večkrat vzamem v roke knjigo *Zasidran v veri*. Njen avtor je Peter Millonig, zavedni Slovenec in obenem svetovljan ter mednarodno uveljavljeni poslovnež s tankočutnostjo in posluhom za človeške stiske. Predvsem pa je, kot priča naslov knjige, globoko veren človek.

Med drugim v enem od poglavij razmišlja tudi o očetovstvu. “Oče je porok trdnosti,” pravi: “Najbližjim nakazuje smer po strmi poti, ki vodi v odrešenje. Njegovo srce mora izgorevati za Gospoda, da plamen ljubezni ne bi ugasnil, ampak

zanesljivo živel v srcih potomcev. Očetova vloga zato ni vsebinsko in časovno omejena. Krščanski oče gradi ljubezen, ki ga preživi.” Saj vemo: očetovstvo ima neomejen delovni čas. Ampak pri tem imamo kristjani najmanj en velik bonus.

“Kadar se namreč družinski oče pri vseh svojih dejanjih in besedah opira na Boga, ga nebeški blagoslov ne zapusti. Družino zavaruje pred vsem hudim, saj najde Jezus v iskrenem srcu družinskega očeta svojega zemeljskega zaveznika,” avtor servira misel, ki vliva pogum, voljo, energijo, dozo potrpežljivosti. Veliko lepih družinskih trenutkov in blagoslova voščim!

“SPREJMI POTRDITEV – DAR SVETEGA DUHA ...”

pripravila Barbara Feguš

13. junija bodo birmanci v naši župniji prejeli zakrament svete birmе. Med pripravo na birmo so razmišljali, kdo je Sveti Duh in katerega izmed njegovih sedmih darov si najbolj želijo prejeti. Kaj pa nameravajo po birmi?

Sveti Duh je zame zelo sveta oseba, ki mi veliko pomeni. Želim si prejeti dar miru, ker sem rada sama v miru in tišini. Po sveti birmi bom molila in hodila k sveti maši, ampak ne tako redno kot do zdaj. Brina

Po sveti birmi bom bolj moder ter se bom znal bolj pravilno odločati. Od Svetega Duha si želim dar modrosti. Sveti Duh je tisti, ki te “poveže” z Bogom. Leon

Zame je Sveti Duh pomembna oseba, ki jo bom sprejela pri birmi. Želim si prejeti dar miru, ker je ta dar zelo pomemben. Po sveti birmi bom še vedno rada hodila k maši in verovala v Boga. Klara

Sveti Duh je zame tretji “član” Svete Trojice. Še posebej si želim dar strahu Božjega, to pa zato, ker Boga ne želim izgubiti. Poi sveti birmi bom še vedno hodila k sveti maši in redno molila, da ne bom zašla na kriva pota. Maša

Sveti Duh je zame eden izmed Svete Trojice. Še posebej si želim prejeti dar vednosti, ker vem, kako naivna sem lahko in želim to spremeniti. Po sveti birmi bom razglašala vero mojim prijateljem v prihodnosti. Anja

Sveti Duh je zame varuh. Želim si prejeti dar ljubezni. Po birmi bom še obiskovala cerkev. Eva

Najbolj si želim prejeti dar modrosti, saj s tem darom postanemo pametnejši in sprejemamo boljše odločitve. Taja

Sveti Duh je tretja Božja oseba. Želim si prejeti dar modrosti, ker želim biti prijazen in moder. Po sveti birmi bom še naprej hodil k sveti maši in molil. Miha

Zame je Sveti Duh tretja Božja oseba. Želim si prejeti dar modrosti, da bi znal svetovati drugim. Po sveti birmi bom odrasel kristjan. Maks

Sveti Duh je zame nevidni človek, ki pomaga ljudem v vsakdanjem življenju. Želim si dar ljubezni, ker mi bo veliko pomenila v življenju. Po sveti birmi bom Božji otrok. Matjaž Franci

Sveti Duh je zame nekaj svetega, kar me spodbuja v dobro. Od njega želim prejeti dar ljubezni, saj želim ljubiti vse ne glede na to, kako izgledajo ali kako se do mene obnašajo. Po sveti birmi bom poskusila še naprej vestno hoditi k sveti maši in spovedi. Tjaša

Sveti Duh je z Jezusom in Očetom Sveta Trojica. Še posebej si želim prejeti dar modrosti, ker v življenju potrebujemo ta dar, da se znamo v življenju bolje odločati in ker lahko z modrostjo pomagamo ljudem. Po sveti birmi bom še naprej del Cerkve. Ajda

Zame Sveti Duh predstavlja ogenj, luč v temi. Še posebej si želim prejeti zakrament svete birme, saj tam prejmeš dar Svetega Duha. Po sveti birmi bom redno molila in obiskovala cerkev. Hana

Sveti Duh je del Svete Trojice. Še posebej si želim prejeti dar modrosti, saj mislim, da je to nekaj bolj pomembnega v življenju. Po sveti birmi bom še naprej rasla v veri. Neja

Zame je Sveti Duh nekaj, kar prejmemo za celo življenje. Želim si prejeti dar modrosti, zato da bi se bolj zavedala, kaj je prav. Po sveti birmi bom hodila k maši, mogoče ne tako redno kot sedaj, ampak bom še vedno molila k Bogu. Tina

Po birmi bom odrasel kristjan. Najbolj si želim dar modrosti, moči, razumnosti in predvsem potrpežljivosti. Po birmi bom še kdaj šla v cerkev. Zala

Vse birmance ter njihove botre in starše priporočamo v molitev – naj jih Sveti Duh vedno ohranja v Božji ljubezni.

ORGLE BC/AC

Tadej, diakon

Kratiki v naslovu sta iz angleščine in sta domislica novinarskega sveta, ki primerja zarez v zgodovini, ki jo je pustil korona virus in seveda nikakor ni takšna kot v izvirniku kratica pomeni (before Christ / after Christ – pred oziroma po Kristusu).

Ko se v nedeljah vračamo v cerkev in ko bogoslužje spet lepšajo tudi zvoki orgel, se vsi skupaj zavedamo pomena tega glasbila – tako čutim sam, pa tudi mnogi temu pritrjujete. »Zdaj smo šele zares doživeli veliko noč,« je bil ne enkrat slišan stavek.

Je že tako, da se človek zares zaveda tistega, kar ima, šele takrat, ko »tisto« izgubi. Na srečo v tem primeru ne gre za stalno izgubo, je pa bilo ravno dovolj »posta«, da smo lahko začutili in v polnosti spoznali pomen glasbe in

orgel v doživljanju svetega. Tudi zato ni vseeno, ali bodo orgle na koru sostrske cerkve tudi v prihodnje in kakšne bodo. Morda smo o stanju inštrumenta, ki je trenutno v naši cerkvi premalo pisali, pa več v prihodnjih člankih.

DAROVI ZA ORGLE

Do 21. 5. 2020 so v župnijsko pisarno prinesli dar za orgle ali nakazali na račun (pri nakazilih direktno na račun lahko pride do zamika objave v Glasu): Škoda Milan 50 €, druž. Habič 100 €, ob pogrebu MJ 200 €, nabiralnik v župnijski cerkvi 265 €.

RAZVEDRILO

Katarina Trkov

Ali ste vedeli...

... Junij je dobil ime po rimski boginji Juno – kraljici rimskih bogov.

... Biser je kamen značilen za junij. Vrtnica pa roža tega meseca.

... 1. junija 1831 je James Clark Ross določil lego severnega magnetnega tečaja.

... Elisabeth Thible je prva ženska, ki je opravila polet z balon na vroči zrak, in sicer 4. junija 1784.

... 5. junija 1883 je vlak Orient Ekspres prvič odpeljal iz Pariza proti Dunaju.

... Junija 1893 je Gandhi prvič začel s svojim bojem proti rasizmu in družbeni neenakopravnosti, ko se ni uklonil rasni segregaciji in so ga prisilno odstranili z vlaka v Južni Afriki, kjer je v tem času opravljal enoletno službo kot odvetnik.

... 8. junija 632 je v Medini umrl Mohamed, začetnik islama.

... V juniju 1961 Valentina Tereshhkova postane prva ženska, ki je poletela v vesolje na solo misiji s plovilom Vostok 6.

... Pierre de Coubertin in Demetrios Vikelas sta 23. junija 1894 ustanovila Mednarodni olimpijski komite z namenom obuditve olimpijskih iger.

... 26. junija 1807 je zaradi udara strele v tovarno smodnika v Luk-

semburgu umrlo 300 ljudi, kar spada med najbolj smrtonosne udare strele v zgodovini.

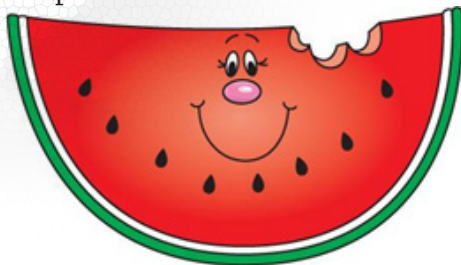
... Slavnj rojeni v maju: Ana Frank, Marilyn Monroe, Morgan Freeman, Rafael Nadal, Jurgen Klopp, Elon Musk, Boris Johnson, Donald Trump, Mike Tyson, Angelina Jolie, Lionel Messi, Heidi Klum, Stellan Skargard, Virginia Apgar...

NASMEJMO SE:

• Moški potuje čez Ameriko. Ob cesti zagleda znak »Indijanec, ki nikoli ne pozabi, naslednji izvoz«. Radoveden se odloči obiskati tega moža. Ko ga sreča, ga vpraša: »Kaj ste imeli za zajtrk 9. junija 1978?« Indijanec odgovori: »Jajca.« Mož odide in si misli, kakšen šarlatan, veliko ljudi ima jajca za zajtrk. Deset let kasneje, moški potuje po isti cesti in ponovno zagleda znak. Odloči, da starega Indijanca še enkrat preizkusi, zato ga vpraša: »Kakšna?« Indijanec odgovori: »Umešana.«

• Zakaj gre robot na dopust? Da si napolni baterije.

• Kdaj gremo čez rdečo in se ustavimo pri zeleni? Pri lubenici.

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA JUNIJ 2020

ŽUPNIJA

SV. LENARTA - SOSTRO
Sostrska c. 1, 1261 Dobrunje

T: 01/5429 738

M: 031 281 888

E: zupnija.sostro@gmail.com

W: zupnija-sostro.com

TRR: NKBM 0430 2000 3007 469

Aleš Tomašević, župnik

Franci Miklič, duh. pomočnik

ŽUPNIJSKA PISARNA

župnik je dosegljiv po telefonu
in elektronski pošti

SVETE MAŠE

NEDELJA: 7.00, 9.00

Zadnja nedelja v mesecu:

sv. Urh: 10.30

DELAVNIKI:

pon, čet, pet, sob: 19.00

tor, sre: 7.00

Izdaja: Župnija Sostro

Uredniški odbor: Barbara Feguš,

Aleš Tomašević

Dizajn: Matjaž Feguš

Odgovarja: *Aleš Tomašević*,

župnik

Tisk: *Salve d.o.o.*

Foto: *splet*, *arhiv župnije*

KRŠČEVANJE

Krščevanje do preklica
po navodilih škofov

CERKVENA POROKA

Podelitev zakramenta sv. zakona
po navodilih škofov

- 1. – 5. 6.** – Delitev spričeval veroukarjem.
5. 6. – Obiskovanje bolnih in ostarelih po župniji.
7. 6. – Nedelja svete Trojice; ofer za obnovo pokopališke kapele.
11. 6. – Sveto Rešnje Telo in Kri; sveta maša ob 9h in 19h.
13. 6. – Prejem zakramenta svete birme.
14. 6. – 11. NML.
21. 6. – 12. NML.
28. 6. – 13. NML; sv. maša še pri Sv. Urhu ob 10.30.

V juniju, juliju in avgustu ob nedeljah ne bo večerne svete maše.

Ti Kruh, ti si naše središče.
Ti Kruh, po tebi kričimo.
Ti Kruh, iz tebe živimo,
Ti Kruh, tebe molimo.
Ti Kruh, v tebi se najdemo.
Ti Kruh, po tebi postajamo prijatelji.
Ti Kruh, v tebi je naše veselje.
Ti Kruh, v tebi spoznavamo smisel življenja.
Ti Kruh.

(A. Rotzetter)

zupnija-sostro.com